

Mál nr. 85/2019**M og
V vegna réttaraðstoðartryggingar í heimilistryggingu.****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 27.02.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, váttryggingafélags, dags. 13.03.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í málskotinu kemur fram að M hafi lent í bílslysi 9. apríl 2016 þar sem hann var framsætisfarþegi. Hann hafi fengið handaráverka og hafi váttryggingafélagið V2 viðurkennt bótaskyldu vegna þess. Það hafi náðst samkomulag milli M og V2 um að meta varanlegar afleiðingar slyssins og fyrir liggi matsgerð sem gerð var. M var með slysatryggingu hjá váttryggingafélaginu V3 sem greiða skyldi úr ef váttryggingartaki væri metin til örorku. Í matsgerðinni var örorka M ekki metin varanleg. M óskaði eftir því að Örorkunefnd endurmæti niðurstöðu matsgerðarinnar og varð niðurstaða Örorkunefndar sú að varanleg örorka M væri 5%. Í framhaldinu var óskað eftir bótum úr slysatryggingu hjá váttryggingafélaginu V3 en félagið neitaði bótaskyldu. Sú niðurstaða fór fyrir úrskurðarnefnd váttryggingamála sem hafnaði bótaskyldu V3. M hyggst leita réttar síns fyrir dómstólum og óskaði eftir því að fá greidda réttaraðstoðartryggingu hjá váttryggingafélaginu V1 þar sem hann var með heimilistryggingu. Váttryggingafélagið V1 hafnaði bótaskyldu á þeim grundvelli að ágreiningurinn varðaði váttryggingartaka sem tjónþola í tengslum við skráningarskylt ökutæki. Í málskotinu kemur fram hjá M að í skilmálunum komi fram að hlutverk réttaraðstoðartryggingar sé að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum og er vísað til 1. og 2. gr. 10. kafla um váttrygginguna. Einnig er vísað til þess að ágreiningurinn varði túlkun lagaákvæðis í lögum um váttryggingarsamninga og túlkun váttryggingarsamnings milli V3 og M. Tengsl ágreiningsins við skráningarskylt ökutæki sé því fjarlægð og langt frá því að vera skilyrði þess að ágreiningurinn hafi stofnast. Þá sé um afar víðtækt undanþáguákvæði að ræða í skilmálum váttryggingafélagsins.

Í bréfi V1 kemur fram að ágreiningurinn varði túlkun á gr. 3.7. í 10. kafla skilmála váttryggingarinnar þar sem komi fram að váttrygging réttaraðstoðartryggingar taki ekki til mála sem varði váttryggðan sem tjónþola í tengslum við skráningarskylt ökutæki. Þá kemur fram að ágreiningur milli M og V3 hefði ekki komið upp ef ekki væri fyrir notkun hans á ökutækinu og því telji félagið augljóst að málið varði M sem tjónþola í tengslum við skráningarskylt ökutæki.

Álit.

Ágreiningur í máli þessu lýtur að bótaskyldu úr réttaraðstoðartryggingu til að sækja mál vegna afleiðinga áverka sem M hlaut þegar hann lenti í bílslysi. Í skilmálum réttaraðstoðartryggingar í heimilistryggingu M hjá V1 kemur fram að váttryggingin taki hvorki til ágreinings sem varða váttryggðan sem notanda vélknúins ökutækis né til annarra mála sem varða hann sem tjónþola í tengslum við skráningarskylt ökutæki. Skilmálar réttaraðstoðartryggingarinnar eru því mjög skýrir um að mál sem varða váttryggðan sem tjónþola vegna skráningarskylds ökutækis falli ekki undir váttrygginguna. Ágreiningur um bótaskyldu úr slysatryggingu hjá V3 er afleiðing þess að M var tjónþoli í bílslysi og verður því að telja V1 undanþegið greiðsluskyldu samkvæmt skilmálum réttaraðstoðartryggingarinnar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu í heimilistryggingu hjá V1.

Reykjavík, 16. apríl 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Jóna Björk Guðnadóttir, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.